

MIDNATTS ROPET

MARANATA DU VAR HERRE KOM

Nr 3 – fred. den 30 jan. 1970 – Årgång 11 – pris 1:50 kr. (befriad från moms)

*Ljuset lyser i
mörkret, och
mörkret har icke
fått makt därmed.*

DEN HELIGE ANDE

Av Ulla Näsholm

"Jag tror på den helige Ande..." Så börjar den tredje trosartikeln, som läses i kyrkan varje söndag. Utan att riktigt förstå innebörden använder man sig av en bekännelse som för de flesta inte rymmer annat än en livlös tradition, en bit ceremoni.

Men den helige Ande är personlig, given till vår hjälp, för att ge kraft i vårt gudsliv. Det är ingenting som tillhör det förflutna, något som vi inte behöver NU. Tvärtom, i dag behöver vi Anden i större utsträckning för att fungera som Gud vill.

Dopet i den helige Ande, är till för ALLA. "TY JOHANNES DÖPTE MED VATTEN, MEN FÅ DAGAR HÄREFTER SKOLEN I BLIVA DÖPTA I HELIG ANDE." (Apg. 1:5). Det är porten in i ett helt nytt förhållande med Gud. Ordet, som är inspirerat av den helige Ande, blir levande, spännande och intressant. För att kunna förstå bibeln rätt måste vi vara beroende av Anden och inte lita alltför mycket på vårt förnuft. "VID DEN TIDEN TALADE JESUS OCH SADE: JAG PRISAR DIG FADER, DU HIMMELENS OCH JORDENS HERRE, FÖR ATT DU VÄL HAR DOLT DETTA FÖR DE VISA OCH KLOKA MEN UPPENBARAT DET FÖR DE ENFALDIGA." (Matt. 11:25)

Anden är en GÅVA, ett löfte till dem som gör bättring och låter döpa sig. Ett förskott av den tillkommande världen, som ges till oss i den tidsålder som genom Jesus brutit in i denna av synd förgiftade värld.

Anden ger kännedom om synd, avslöjar och dömer, men skapar också kännedom om Jesus. Gör nåden tillgänglig.

Gud utför sitt frälsande verk i en människa genom Anden. Han är skaparen av allt liv, fysiskt och andligt. Han är Gud, verksam i världen. Jesu gärning fortsätter genom Anden, som fullföljer Jesu verk på den grund han lagt. Försoningens grund till människans frälsning. "DET ÄR ANDEN SOM GÖR LEVANDE, KÖTTET ÄR TILL INTET GAGNELIGT. DE ORD SOM JAG HAR TALAT TILL EDER ÄRO ANDE OCH ÄRO LIV." (Joh. 6:63)

Anden gör tron levande, skapar kontakt med Jesus. Vi förs ut ur syndens slavtjänst in i barnskapets befrielse. Anden är källan och drivkraften till det kristna livet.

"TY ALLA DE SOM DRIVAS AV GUDS ANDE DE ÄRO GUDS BARN." (Rom. 8:14)

Kraft i vårt andliga liv skapas genom Anden, kraft i den nya födelsen, som är vägen in i Guds rike. (Joh. 3:1.) Vi ska gestalta Kristus, leva rikt i gemenskap med honom.

Liksom lemmarna i en kropp har olika funktioner, så har vi fått olika gåvor, för att församlingen ska byggas upp. "MEN NÄR DEN HELIGE ANDE KOMMER ÖVER EDER, SKOLEN I UNDFÅ KRAFT OCH BLIVA MINA VITTNEN BÅDE I JERUSALEM OCH I HELA JUDEEN OCH SAMARIEN OCH SEDAN INTILL JORDENS ÄNDA." (Apg. 1:8). Vi har fått kraft för att tjäna Jesus, följa honom, inte för att njuta eller på något sätt förverkliga oss själva.

Anden ska ha herravälde i våra liv, så att synden övervinnes. Det kallas helgelse och är den helige Andes verk i våra hjärtan. Livet formas i likhet med Jesus. Han kommer till oss genom Anden för att BO i våra hjärtan. (Joh. 14:16—18.)

När den inneboende Anden får full kontroll över oss, när vi tvingas erkänna vår hopplöshet och uppger hoppet om att någonsin nå fram till något vi kan berömma oss av. Då, först då, kan vi uppleva Andens kraft. Vår fördärvade natur kan aldrig bära Andens kraft. Vi kan aldrig nå dit genom egna ansträngningar. Det finns bara ett sätt. Vi får se på Jesus för att se hur vi skulle vara, sedan låta den helige Ande uppfylla oss för att han må göra oss sådana som vi borde vara.

nr 3 • årgång 11
30 januari 1970

■ nytt ■ kort ■ aktuellt

■ ■ Vid de senaste enhets-samtalen mellan Missionsförbundet, Metodistkyrkan och Baptistsamfundet föreslogs från Missionsförbundets sida att ett principbeslut snarast skulle fattas om ett nytt, gemensamt samfund med full integration av de tre samfunden och deras verksamhet. Baptisterna presenterade ett förslag om att de nuvarande samfundet skulle bestå men så att en samordning av samfundens resurser kommer till stånd.

I veckans ledare i Vecko-Posten heter det: "För en stor majoritet av baptistsamfundets medlemmar skulle en kompromiss med denna dop- och församlingssyn innebära en nyorientering som man av teologiska och psykologiska skäl inte är beredd att göra."

■ ■ En ny metod att utsläcka människoliv på ett mycket tidigt stadium har framgångsrikt prövats vid Karolinska sjukhuset i Stockholm.

Genom en injektion av ett abortframkallande, hormon liknande ämne (F 2 kallad) avbryts graviditeten och fostret stöts tämligen smärtfritt ut.

Denna helsvenska uppfinning, som välkomnas och prisas vid våra överfulla gynekologkliniker, kommer lagom tills den nya abortlagen träder i kraft vilken ger kvinnan frihet att själv bestämma om hon vill ha abort fram till 12:e graviditetsveckan.

MIDNATTS ROPET

MARANATA

DU VÅR HERRE KOM

I DETTA NUMMER:

EVANGELIUM TILL INKAFOLKET

Resebrev från Iver H. Jones i Peru

Se sid. 5

DEN RÖKELSEDOFTANDE HÖJDEN

Predikan av Arne Imsen

Se sid. 6 – 8

EVANGELII KRAFT HELAR

ETT HEM I SPILLRÖR

Reportage: Stina Fridolfsson

Se sid. 10 – 11

FRÄLSNINGENS BUDSKAP TILL

LANDETS ALLA FÄNGELSER

Av Erland Strömqvist

Se sid. 12 – 13

I NÄSTA NUMMER:

EVANGELISATIONSRESA I NORRLAND —

utförlig rapport, m. m.

Midnattsropet — organ för andlig väckelse i dag

utkommer med ett 20-sidigt nr varannan fredag.

Ansvarig utgivare är

ARNE IMSEN

I redaktionen:

LARS O ANDERSSON och

ULLA NÄSHOLM

Layout:

PER-ARNE IMSEN

Adressen till tidningens redaktion

och expedition är:

Box 6177

102 33 Stockholm 6

Telefonnummer:

Redaktion och expedition

Vx 34 06 35

Arne Imsen:

MISSION I STORSTADS- TRÄSKET

■ I denna tidnings julnummer aktualiserades gatumission i storstadsträsket. På mörkröd botten och med halvfeta stilar ropar trycksvärtan ut sitt angelägna budskap:

"I måndags var en ung skara samlad i Stockholm tillsammans med församlingens äldstekår. Arne Imsen redogjorde för de planer han hade att nå narkomaner med evangelium. Skåpbilen skulle användas för fyra ungdomars uppsökande verksamhet, en lägenhet i City skulle behövas som genomgångshem för narkomaner under 6—7 dagar och vidare gården Svenstorp i Stjärnhov för att ge dem andlig vård under 6—9 månader. En familj skulle i så fall bo på Svenstorp, och i lägenheten i Stockholm skulle två ungdomar hålla jour dygnet runt. Den blir en fantastisk förträning för en kommande evangelisttjänst både praktiskt och andligt. För planering och organisation utsågs tolv medarbetare, och ett arbetsutskott utsågs samtidigt."

■ Förslaget mottogs med entusiasm och blev föremål för ett stimulerande samtal. Nu måste vi emellertid gå ytterligare ett steg. Planeringsstadiet måste följas av ett kraftfullt handlings- och arbetsprogram. Det är tid för det direkta fältarbetet. Nu kan vi göra ett betydelsefullt lyft, som om alla tar i, inte överanstränger någon men ger överraskande möjligheter att fullfölja och utveckla ett betydelsefullt missionsarbete i storstadsslummen.

Allt evangeliskt arbete kräver ett totalt personligt engagemang om det skall lyckas. Storstadsmiljön har förgiftats och är speciellt problematisk genom sin irreligiositet. Klimatet är ökenlikt och livsfientligt. Det massiva motståndet beror ofta på utmattning och likgiltighet hos stora skaror blaserade invånare, som måste ryckas loss med hypersensationella effekter. Andliga aktiviteter får sällan verklig genomslagskraft på grund av den mördande konkurrensen från den kommersialiserade nöjesindustrin och den evangeliska verksamhetens fastläsning i stelbent formalism.

Men storstadens stora kontakt- och kommunikationsproblem *kan* och *måste* övervinnas. Evangelium har kolossalt många anknytningspunkter också hos den moderna människan. Det heta och intensiva väckelsemötet med hänförande jubel och djup syndaånger har en otrolig attraktionskraft på alla normalt funtade individer. Det är verkligen inte klok strategi att låta mindre anstötliga och känslomättade mötesformer få ta det genuina väckelsemötet och det gemenskapsbildande bönemötets plats. Men dessa möten måste följas upp av och kompletteras med ett direkt fältarbete. Varje kristen måste fostras till ansvar, så inte evangelisationen överlämnas på entreprenad åt ett fåtal betalda specialister och begränsar sig till möteskampanjernas *kollektiva* ansträngningar. Det *individuella* vittnesbördet betyder avgjort mest för den lokala församlingens verksamhet. *Alla* är vittnen och beklädes med kraft för martyrtjänst i den dagliga gärningen. Församlings- och mötesverksamheten reklameras avgjort bäst genom levande kristna, som tar vart lägligt tillfälle i akt i den fasta förvissningen att den kristna kallelsen är en *livsuppgift*, inte en fritidshobby.

Tron är uppfinningsrik och kärleken hittar alltid vägar till behovets barn. Frälsningsbudskapet måste med nödvändighet kanaliseras ut till alla de utslagna och nedtrampade människor en storstad kan räkna i många tusental. Denna uppsökande verksamhet är verkligen krävande och nödvändig för att alla uppslutning i bön och offer. Men några måste engageras på heltid i just detta grovarbete för att rädda människospillror från en ofrånkomlig fysisk och andlig död i djävulsträsket.

Sedan några månader har vi samtalat, bedit och planerat om detta. Dessa rader har kommit till för att väcka och engagera Midnattsropets läsare.

Huvudstaden har tiotusentals alkoholister, narkomaner, kriminellt belastade och andra kategorier unga och äldre medmänniskor, som släpar sig fram, förödmjukade och förnedrade, på livets mörkaste skuggsidor. Bland dessa döljer sig tusentals avfällingar, som av en eller annan anledning hamnade i en förförlig storstad och sögs upp av ett destruktivt kamrat-, sällskaps- och nöjesliv.

Om samtliga Midnattsropets läsare ger 15 öre (!) per dag till denna verksamhet kan den gatu- och anstaltsmission vi ser ta form ibland oss utvecklas. Ett lämpligt reträtthem står till förfogande, och vi kan med denna blygsamma insats driva det, vilket är absolut nödvändigt för att de människor vi anförtros vårda under en övergångsperiod efter deras frälsningsupplevelse kan återanpassas till ett normalt socialliv. Ge 13: 50 kr till detta arbete för det första kvartalet 1970. Men dröj inte, det brådskar!

EVANGELIUM TILL INKAFOLKET

Resebrev från Ivar H. Jones i Peru

Det är lördagskväll. Julen är över, och jag får lust att sända Midnattsropet en hälsning från Peru.

Som vännerna kanske vet, reste jag hit den 13 december och har sedan uppehållit mig här ute bland Inkafolkets ättlingar, där Maran Ata trosmission bedriver arbete, främst här i Arequipa, som ligger 2.400 meter ö.h., och vidare på flera platser på högslätten, cirka 4.500 meter ö.h. Landet är mycket vackert. Runt staden reser sig höga fjäll, ända upp till 6.000 meter, nu snötäckta, efter att det kommit nederbörd. Landet bör verkligen upplevas, detta land, som i Latin-Amerika representerar ett kontrasternas land. Ingen är så rik men heller ingen så fattig som här. Det är inte ovanligt att se stora delar av befolkningen bo i hyddor, uppmurade av sten, med plåttak. I en sådan hydda med en yta av 10–15 kvadratmeter kan en familj på 6 personer bo utan vatten, avlopp eller några som helst bekvämligheter. Bad och tvättmöjligheter är en sensation för dem. Så bor folk här, medan du och jag bor i våra fina hem i Norden.

Men förhållandena börjar nu ändras även i Latin Amerika. De stora oljekällorna, som tillhört Amerika, har övertagits av staten Peru, och en rad socialiseringsreformer har verkställts av staten, eller rättare sagt av presidenten, som övertog makten vid en kupp i oktober 1968. Men sådan som nöden är här, är det säkert på sin plats att företa en fördelning av det goda. I varje fall verkar det som om presidenten har föresatt sig att rätta till förhållandena bland landets 8 milj. invånare, som bor på ett landområde, som till ytan är så stort som Sverige.

Klimatet här är härligt, som sommar i Norden. På dagarna är det 25–30 grader varmt, men kvällarna kan vara litet kyliga.

Nåväl, det var väl inte bara om landet jag skulle berätta utan även om den missionsverksamhet, som bedrivs här. Man har verksamhet på flera platser med utgångspunkt från Arequipa. Även i två städer på högslätten i Anderna hålles det möten i egna församlingar, i Santa Lucia och San Jose. I de tre församlingarna

finns cirka 100 medlemmar, och flera kommer efter hand. Nu i jul har vi fått bedja med sju ungdomar till frälsning. På juldagen var det dop nere vid floden, då tre ungdomar gick ut i den strida floden och lät döpa sig till Kristus. Vilken härlig syn!

Man har stor tro på bön för sjuka här, människor kommer fram vid mötenas slut och begär förbön för sina sjukdomar, och de beder så innerligt. Under mötena är lokalen fylld till trängsel, alla vill höra. Missionärerna från Norge, familjen Granseth, har fått rik ingång här.

Ett problem är undervisningen av dem, som skall ut som evangelister. Det är tre evangelister här, men nu i jul eller rättare sagt den 2/1 1970, skall vi samla bröder, som skall gå ut i tjänsten, och ta upp en del frågor, som rör själva missionsbefallningen, evangelistens utrustning, hans arbetsmetoder m.m. Man håller även på att förbereda en bibelskola för tolv bröder under augusti 1970. Missionären här har uttalat en önskan, att Maranataförsamlingen i Stockholm skulle låta broder Arne Imsen få ledigt för denna uppgift, och tror att Gud skall kunna använda honom på ett speciellt sätt här under denna bibelskola. Ja, detta får vännerna lägga fram för Gud. Malmköpingskonferensen är då över, och broder Imsen kunde då använda augusti till denna uppgift. Ja, detta är ett stort böneämne. Vem vet, kanske skall Gud sända flera ungdomar, som bär på missionskallelse till detta land, ty här är det öppet för evangeliet, och myndigheterna här ger de fria församlingarna samma rättigheter som katolikerna har, samma rättigheter till alla, som har en tro.

Ja, må Gud välsigna vännerna hemma i Sverige till att ta missionsbefallningen på allvar. Guds ärende hastar, Jesus kommer snart och hämtar de sina. Orden i Matt. 24:14 håller i denna generation på att uppfyllas, tiden närmar sig sitt slut. Via massmedia kan man nu på ett mycket snabbare sätt än någon gång tidigare nå avsides liggande trakter med Guds ord. Skall DU, som läser detta och känner kallelsen att gå ut med budskapet till andra folkslag, säga JA? När Gud kallar till tjänst, är det ett privilegium att få gå, och du kommer att uppleva, att livet blir ett rikt liv, när du är i Herrens tjänst.

Varje vecka är det radioutsändningar av möten från Templo Maran Ata här i Arequipa. Tusentals traktater delas ut bland folket. Ja, Guds sak går i sanning fram.

Med önskan om ett Gott Nytt År till alla.

Jag hälsar alla vännerna i Sverige med Apg. 2:42.

Den rökelsedo

"Till dess morgonvinden blåser och skuggorna fly vill jag så bort till myrraberget, till den rökelsedoftande höjden." (Höga Visan 4: 6.)

I Höga Visan talas det mycket om välukt, dofter och kryddor. Det är en strålände skönhet, en kombination av färger om möter oss. Språket som talas är färgrikt, och skildrar på ett mycket levande sätt förhållandet mellan brud och brudgum. Det talas om hur ett sådant förhållande uppstår, vilka förvecklingar det kan bli och hur problem upplöses och bruten förening återupprättas.

Här heter det: *"Till dess morgonvinden blåser och skuggorna fly, vill jag gå bort till myrraberget, till den rökelsedoftande höjden."* Det är en komprimerad vers, intressant, därför att den talar om för oss var brud och brudgum upplever i den intimaste och skönaste förening. Det talas om myrraberget. "... jag vill gå bort till myrraberget."

I Höga Visan 3: 6 sägs det: *"Vem är hon som kommer hitupp från öknen såsom i stoder av rök, kringdoftad av myrra och rökelse och alla slags köpmannakryddor."* Lägg märke till uttrycket: "Kringdoftad av myrra." Var någonstans är det här myrraberget? Myrra står i bibeln som symbol på lidande. Jag vill gå bort till lidandets-berget. Till Golgata där allt lidande koncentrerats. Vårt myrraberget, det är Golgata. Där lider Gud för hela släktet. Då tänker jag inte i första hand på det rent fysiska lidandet, det var martyrer både före och efter Jesu döds-lidande, som varit med om liknande fysiska processer. Men jag tänker på det fruktansvärda lidande, som där drabbar gudasonen, lidandet som består i att gemenskapen bryts med Gud. "Min Gud, min Gud varför har du övergivit mig?" brister han ut i bottenlös förtvivlan.

Då bödlarnas hammarslag tonat bort, folk-skarorna skingrats och tystnaden lägrar sig över Golgata, så hänger han där, Guds offerlamm. Till den platsen kallas vi var och en för att se honom som bar vår synd och skam. Då vi ser honom, så ser vi liksom oss själva. Han hänger där, inte för sin egen skull, sin egen synd, utan som ställföreträdande offerlamm. Gud vare lov!

I.

Men det är inte nog med att Kristus lider för oss, vi är kallade att lida med Kristus, lida med Kristus och för församlingen. Det talas om ett mått av Kristusbedrövelser som vi ingalunda kan komma ifrån. *"Vem är hon som kommer hit upp från öknen, såsom i stoder av rök, kringdoftad av myrra."* Församlingen som upplever Kristuslidandet måste bära det i trogen efterföljelse. Det är ett lidande som beredar åt oss en översvinnerlig rik härlighet, det är en ynnest att få lida med honom, det är ett förtroende som Herren ger. Paulus använder det här uttrycket i Fil. 1: "Åt eder har ju förunnats icke allenast att tro på Kristus utan ock lida för hans skull." Vi ska inte försöka dra oss undan lidandet med Kristus och för församlingen. Det är

"Kristuslidandet bereder åt oss en översvinnerlig rik härlighet. Det är en ynnest att få lida med honom, det är ett förtroende Herren ger.

Det är ett adelsmärke på all sann och levande kristendom att den säger ja till korset."

ett adelsmärke på all sann och levande kristendom att den säger ja till korset, och följer Mästaren tätt i spåren. Gud vare lov! Det är nåd att vi får vara med bland dem som icke bara tror, men också lider för Kristi skull.

Men vi läste något mera i Höga Visan 4: 6: *"Till dess morgonvinden blåser och skuggorna fly vill jag gå bort till myrraberget, till den rökelsedoftande höjden."* Myrraberget är Golgata, den plats där Gud har stämt möte med hela människosläktet, en plats där Gud har banat väg till en underbar och ljuvlig gemenskap med honom på barnaskapsnivå. Vi är inte adopterade, vi är inte styvbarn, vi är födda in i Guds rike. Vi har fått barnskap och därigenom också barnskapets helige Ande.

Men om myrraberget är Golgata, var är då

Itande höjden

den rökelsedoftande höjden för någonting? Det är helt uppenbart att det är Getsemane. Låt oss läsa det underbara uttrycket i Fil. 2: 5—8, som jag har stavat på länge och som säkerligen också du nu och då återvänder till (Paulus säger så här: *"Varen så till sinnes som Jesus Kristus var, han som var till i Guds-skepnad, men icke räknade jämlikheten med Gud såsom ett byte, utan utblottade sig i det han antog tjänareskepnad*

Predikan av
ARNE
IMSEN

när han kom i människogestalt. Så befanns han i utvärtes måtto vara såsom en människa och ödmjukade sig och blev lydig intill döden, ja intill döden på korset." Jesus ödmjukade sig. Det är egentligen ett märkligt ord när det används om Jesus. Han ödmjukade sig och blev lydig. Av två tänkbara vägar, så valde han den mest förödmjukande, och den som var förenad med det absolut största offret. Det sker i Getsemane. När han står där i Getsemane, så har han bevisat sig vara en rättfärdig man. Det fanns ingen som kunde peka på någon defekt i hans liv, ingen kunde säga att det var något som var felaktigt, peka på något lagbrott, nederlag eller någon synd. Satan kunde inte säga det, inte heller den onda andevärlden. Det är en fantastisk bekännelse han träder fram med när han konstaterar att "denna världens furste kommer, i mig finns intet som hör honom till." I Getsemane står han med sitt liv i sin hand, han säger så här: *"Ingen tager mitt liv om jag icke ger det."* Det fanns ingen som kunde ta hans liv, men han ger det. Han kunde ha kallat på förstärkning och legioner av änglar kunde ha kommit och hjälpt honom. Från Getsemane hade

han kunnat gå rakt hem. Då hade han räddat sitt eget liv, men icke blivit vår frälsare. Han hade gett oss ett föredöme, ett ideal som ingen av oss skulle kunna nå upp till. Men vi behövde inte ett ideal, ett föredöme, vi behövde en frälsare.

I Getsemane överlämnar han sig åt döden och säger: *"Fader, ske icke min vilja utan din vilja."* Den processen grep djupt in i hans väsen, han säger: *"Fader om det är möjligt, så gånge denna kalk ifrån mig, dock ske icke min vilja utan din vilja."* Så böjer han sig och förödmjukas ytterligare, överlämnar sig i bödlarnas händer, hånas, föraktas, torteras och terroriseras. Han överlämnar sig åt döden och går upp till Golgata. Prisat vare Herrens underbara namn!

Men i Getsemane, den rökelsedoftande höjden, det är där han *beder*. Och det var sannerligen inga formella böner han bad. Det heter i Hebr. 5: 7: *"Med starkt rop och tårar frambar han under sitt kötts dagar..."* Lägg märke till uttrycket, under sitt kötts dagar. Där möter du den förödmjukande och förnedrade Gudasonen, som hade gått in under människosläktets alla villkor, blivit en av oss. Han som var till av evighet, som icke visste av någon begränsning, han går in i en kropp av kött och blod och blir ett med släktet. Under den tid han vandrar här, beder, ropar och gråter han. Alltsammans kulminerar i Getsemane. Det heter: *"Med starkt rop och tårar frambar han under sitt kötts dagar böner och åkallan, till den som kunde frälsa honom från döden och han blev bönhörd och tagen ur sin ångest."* Det är ett märkligt uttryck, det står att han blev bönhörd. Men bönhörelsen innebar inte att han kom undan döden, men han kom in i en fullkomlig vila. Fadern hade räckt honom lidandets kalk och han tog den. Ända fram till den tidpunkten var det ångest, som kulminerar då han beder i Getsemane.

Vi följer detta dramatiska skådespel på avstånd. Petrus, Johannes och Jakob sover något stenkast bort. Och nog är det så att vi följer det hela på avstånd, vi kan inte pejla djupet i det

Forts. nästa sida

Den rökelsedoftande höjden

"Från Getsemane hade Jesus kunnat gå rakt hem till himlen. Då hade han räddat sitt eget liv, men icke blivit vår frälsare. Han hade gett oss ett föredöme, ett ideal som ingen skulle kunna nå upp till.

Men det var inte ett ideal eller föredöme vi behövde utan en Frälsare.

Han överlämnade sig åt döden och gick upp till Golgata..."

som sker. Men när blodsdropparna pressas fram som svett och rinner ner för hans kropp, då har han överlämnat sig åt Gud och det innebär inget mindre än att han säger ja till lidandets kalken som Fadern räcker mot honom. Så blir han tagen ur sin ångest.

II.

Vill du känna Jesus på avstånd, vara en åskådare, eller vill du förenas med honom? Om vi säger ja till honom är det helt uppenbart att även vi kommer att få vårt Getsemane. Herren leder oss fram till den punkt då Guds vilja måste få herravälde, även om det innebär förödmjukelse för vårt jag. "*Han utblottade sig själv.*" Detta får betydelse om vi sätter in det i dess rätta sammanhang. Paulus säger: "Varen så till sinnes som han var." Det kommer en punkt, en plats där vi måste fatta vårt beslut. Herre skall jag följa dig helt, eller skall jag fortsätta på självvalda stigar, Herre skall jag mäktas svara ja, till det kors som räckes emot mig. Skall jag mäktas bära det, eller gå en lättare, bekvämare och behagligare väg. Vill du lära känna Jesus? Paulus säger i Fil. 3:10: "*Jag vill lära känna honom och hans uppståndelsekraft och få känna delaktighet i hans lidanden i det jag bliver honom lik genom en död sådan som hans.*"

Myrra, det är den vita, underbart vackra blomman, som egentligen saknar doft, men som då den vissnar, förlorar sin vita färg, gulnar och håller på att dö, sprider en underbar doft. Där har vi det. Herre, hur skall ditt liv kunna förkroppsligas i oss? Jo, därigenom att vi förstår att vägen går från död, till liv. Vi måste dö bort från oss själva för att leva med honom. Då denna process börjar i en människas liv, blir Golgata mer än en historisk plats, Golgata reses i vårt eget liv och får herravälde över oss, då inställer sig dödsprocessen, som för med sig liv.

NY UPPLAGA

av traktaten

ALLT KAN BLI DITT

(5.000 ex. slut på tre veckor)

Den lilla behändiga traktaten, tryckt i rött denna gången, lämplig för utdelning var du än rör dig bland människor i vardagslivet.

Pris kr. 6: — för 100 st.

Beställ i dag från:

MIDNATTSROPETS BOKFÖRLAG AB

Box 6177, 102 33 Stockholm 6

Tel. vx 08-34 06 35

VÄGGKALENDER 1970

Värdig — praktisk — enkel — en väckelseappell för varje dag — en prydnad för hemmet.

Pris 2: 50 kr. (inkl. moms.)

STÖD MISSIONEN I STORSTADS- TRÄSKET (Se sid. 4)

Använd inbetalningskortet som medföljer!

”O, Gud finns det verkligen ingen nåd för mig?”

Personligt vittnesbörd av

GERDA FREDRIKSSON, Sthlm

Jag är så tacksam till Gud, när jag ser tillbaka på hans ledning i mitt liv. Han har vakat över mig även i tider då jag i olydnad gått min egen väg.

I tidiga tonåren var jag allvarligt sökt av Gud. I tre års tid hörde jag hans manande röst inom mig. Jag grät och bad men ville dock inte ta det avgörande steget att följa honom. Jag bad Gud att vänta på mig. Då tystnade den manande rösten inom mig och jag fick gå ut och prova vad världen hade att bjuda. Det blev inte alls som jag hade tänkt mig. Den inre tillfredsställelsen saknades, och jag kunde aldrig finna mig tillrätta i världens nöjen.

Jag tyckte inte att jag hörde hemma någonstans. Vid den tiden var jag övertygad om att jag avverkat nåden, jag var dömd för evigt, så att hos Gud hade jag ingenting att hämta mer. Detta bekymrade mig emellertid inte så mycket då.

Men vad var det då jag sökte, vad var meningen med mitt liv och varför fanns jag till? Dessa frågor malde inom mig ständigt och jämt.

Ären gick. Jag gifte mig och barnen kom och med dem ansvaret. Jag började att inse hur olämplig jag var som barnuppfostrare. Jag kunde ju inte visa

mina barn på rätt väg, när jag själv inte gick den. Jag var förtyvlad och tyckte, att jag befann mig i ett mörker, dit inte en strimma ljus kunde tränga sig in. Att bedja var ju ingen idé — för mig fanns ju ingen nåd mer.

Men som den drunknande griper om ett halmstrå, så bad jag dock en bön: ”O, Gud, finns det verkligen ingen nåd för mig?” Jag vet inte, om jag väntade mig något svar på den bönen, men jag fortsatte att bedja flera böner. Antagligen märkte jag, att någon lyssnade till mig, och det gjorde, att jag bad allt ivrigare och ivrigare och till slut förstod jag, att jag ändock var föremål för Guds sökande kärlek ännu en gång. Nåden blev mig så dyrbar, så att ingenting mer skulle få hindra mig att ta emot frälsningen. Tänk att få övergå från döden till livet!

Från den stunden jag lämnade mig åt Gud fick mitt liv mål och mening, och jag kände, att jag hade kommit rätt. Det var ju detta jag alltid hade sökt, fastän jag inte hade förstått det. ”En gång du viskade ditt ’Bliv’, du vill mening i mitt liv. Din mening i mitt väsen skriv, min Fader och min Gud.”

Detta steg har jag aldrig behövt att ångra, det är det bästa

som har hänt mig, och jag har fått erfara, att Jesu ord, att för dem som älska Gud samverkar allt till det bästa, är sanna.

Att vandra med Jesus betyder inte enbart glädje och frid, utan kampen kan ibland bli hård och striden het och vi får bära hans smälek. Men med blicken riktad mot det himmelska målet, skyr man inga besvär. ”Men flyr du mödan feg och svag, så förestår dig nederlag och fångenskap och döden.”

Jesus har skaror av beundrare världen över, men han vill inte ha beundrare utan han vill ha efterföljare.

Till dig som är ung och ofrälst idag skulle jag vilja säga: ”Akta på din sökningstid i unga år. Det kan ha allvarliga konsekvenser för framtiden att välja fel.”

Om vi alls får någon framtid. Vi har ingen garanti för hur länge vårt liv varar. Du som är förälder tänk på att vid handen leder du dina barn mot helvetet så länge du själv är ofrälst. Vi vill säkert alla våra barn ska nå det himmelska målet en gång, men kan vi vänta oss det om vi själva inte går före? Att ungdomen numera ger sig hän åt laglöshet i så stor omfattning är en direkt följd av vår generations slapphet i andliga frågor. Jag tror, att det är deras sätt att protestera mot den andliga utarmning de blivit utsatta för. **DE HAR FATT STENAR ISTÄLLET FÖR BRÖD.**

Vi lever i midnattstid. Det är hög tid att vakna upp och göra sig redo. I en stund, då I icke väntan det, skall människosonen komma. Se, jag kommer snart, säger Jesus.

Tack Jesus för seger du har vunnit,

tack för blodet som rann på Golgata.

Reportage: Stina Fridolfsson Foto: Per-Arne Imsen

Evangelii kraft helar ett hem i spillror

Familjen Stig-Erik Häggkvist från Kåbdalis, utanför Jokkmokk, har gästade Skellefteå och delat Guds Ord med oss några rikt välsignade möten. Hela denna familjs existens är ett vittnesbörd om Guds kärleksfulla omsorg och nåd.

År 1961 var Stig-Erik en alkoholiserad skogsarbetare, som allt sämre skötte sitt arbete under det att han hemföll åt spritmissbruk. Hans fru var en utsliten kvinna, som genom omsorgsfull sminkning och fåfänga i sitt yttre försökte hålla skenet uppe. Deras sjuåriga dotter hade ingen trygg hemmiljö. Stig-Erik kände Guds kallelse, och hade även försökt att lämna sitt liv åt Gud; utan resultat.

Efter en supfest hösten 1961, då Elisabet försökte att, som många gånger förr, städa upp i den svårt härjade lägenheten, fattade Stig-Erik i ruelse ett heligt beslut:

— Det här är sista gången du ska behöva städa efter en så'n här fest! sa han till sin fru.

— Ja, det är det!

svarade hon bestämt, som just i sitt inre fattat samma beslut.

Deras längtan efter frälsning och ett nytt, meningsfullt liv var då så stark, att de genast i hemmet böjde sina knän och lämnade sig och sitt hus i Guds hand.

I ÖMS kapell i Kåbdalis gjorde medlemmarna vid nästa möte

stora ögon: Det illa ansedda paret Häggkvist marscherade in i lokalen med dottern i släptåg, och placerade sig utan att tveka på första bänken. Allt sedan dess har de varit aktiva medlemmar i församlingen där. De döptes. Vid min fråga när, svarade Elisabet raskt:

— Den 16.12 1961.

Jag förstod att detta datum inte kan utplånas ur deras medvetande av något i världen. Den dagen markerade övergång från död till liv.

De hjälpte till i församlingsarbetet med sång och vittnesbörd. Stig-Erik valdes med tiden till äldstebröder. Genom Georg Larsson började han få kallel-

ser att resa ut och evangelisera. Arvidsjaur, Jokkmokk, Kiruna, Piteå och Nordnorge är platser han ofta besökt.

Maranatarörelsen hörde de ju så småningom talas om. De trodde att den var av djävulen, och gjorde uttalanden därefter. Som så många andra, grundade de sin uppfattning på hörsägen och icke på egna gjorda rön. När de genom personlig kontakt med maranatavänner slutligen hamnade på maranatarörelsens tältmöten i Luleå sommaren 1968, tvingades de att ödmjuka sig för det faktum att *Gud var där*. Stig-Erik gjorde här en paus i sin självbiografiska berättelse.

— Man blev vägd på en våg och befunnen för lätt! sa han stilla.

Längtan efter att uppleva mer av Gud, tvingade dem in i maranataväckelsen. De har prövats svårt sista tiden, genom att trosyskon i oförstånd försökt hindra dem att lyda Gud mer än människor.

Genom allt har de dock fått uppleva Guds välsignelse över sitt liv. De har fått vandra i beredda gärningar; fått se själar vid korset.

— Har ni någon särskild längtan och bön för framtiden? undrade jag avslutningsvis i min intervju.

— Att komma in i

ett ännu mer meningsfyllt tjänande! svarade skogsarbetaren i Kåbdalis med en underton, **MARANATA** — kom Herre Jesus, i stämman.

Stig Erik:

"Att älska dig i nöd och lust," upprepade jag efter prästens mäsande innan jag satte ringen på min hustrus hand.

Jag har många gång svårt brutit detta löfte som jag en gång gav. Den unga kvinna som full av hopp begynte sitt liv tillsammans med mig skulle många kvällar, ja nätter förgäves vänta på att jag skulle komma hem efter fyllfesterna

som sakta men säkert utarmade vårt hem.

Å, vad jag önskade att allt varit annorlunda den tiden! Det onda jag inte ville, det gjorde jag, och det goda jag ville det gjorde jag inte. Vem skulle frälsa mig från denna dödens kropp? GUD vare tack, genom **JESUS KRISTUS** vår Frälsare!

Ja, pris ske Gud, det kom en dag då jag fick höra evangelium om nåd för blodröd synd. Vid korset sker stora ting min vän, stenen som legat så tung i ditt bröst, som tyngt och tyngt dig ned i den djupaste förtvivlan, den vältras bort och

Forts. sid. 14

EN BEPRÖVAD FASTHET

Bertil Andersson Aneby

"Vi till och med berömmar oss av våra lidanden, eftersom lidandet verkar ståndaktighet, och ståndaktigheten beprövad fasthet och fastheten hopp och hoppet låter oss inte komma på skam, ty Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom den Helige Ande som blivit oss given." Rom. 5: 3—5.

Vi lever i en tid då vår avsvurne fiende är rustad för slutstriden för att om möjligt tillintetgöra Guds verk. Gud har dock uppväckt en stab av bönesjälur som i dessa dagar lider och vändas, som Paulus säger: Med oavlatligt kval i hjärtat. En beprövad fasthet läste vi. Vi upplever just nu en prövotid, Gud har verkat underbart och stora ting har skett. Nu är frågan den: Åger vi en beprövad fasthet? Vi står väl på ordets fasta mark. "Bepröven huruvida ni är i tron", möter oss en uppmaning från Gud. Vår tro får inte vara förankrad vid någon människa, även om vi har förtroende för densamme, utan vid Guds levande ord som förbliver evinnerligen. Vi uppmanas att se till att vi inte lida skeppsbrott i tron. Kanske knakar det i skeppets fogar, vi suckar och vändas i stormen, rädda att allt ska gå i spillror.

Salig är den som byggt på hälleberget, på Guds oryggliga ord som förbliver när himmel och jord förgås. Har vi byggt på ordet har vi Jesus med om-

bord, då får vi luta oss mot hans bröst, ett ord från honom och allting förvandlas.

Den som bygger av trä, hö och strå får se att verket går upp i lågor, det blir ett knastrande och en hel del rök sen blir det så fort kallt igen.

"Blevo icke våra hjärtan brinnande i oss när han talade med oss på vägen och uttydde skrifterna", det var fordorm lärjungarnas vittnesbörd. Vill vi bevaras brinnande i anden så låt oss då rannsaka skrifterna.

Vi brukar tala om böneväckelse och det behövs allt för väl, men låt oss också bedja Gud om en bibelväckelse — det är ett stort behov. Vi behöver det för att komma lyckligt igenom denna onda förföriska tid. Hur många ligger inte idag fallna efter livets allfarväg, de var en gång brinnande i anden men ljumheten tog överhanden så följde andlig död.

Kära trossyskon låt oss underordna oss Guds ord i alla stycken, det räcker inte med en del.

"De övervunno honom i kraft av Lammets blod och i kraft av sitt vittnesbörds ord, de älskade icke så sitt liv att de drogo sig undan döden. Glädjens fördenskull I himlar och I som bon i dem, men ve dig du jord och dig du hav ty djävulen har kommit till eder i stor vrede eftersom han vet att den tid han har är kort." Upp. 12: 11—12.

Fräls Sverig

Månaden före jul kännetecknas av jäkt, en oerhörd stress, av sjudande aktivitet. Sällan har så många människor varit i febril aktivitet som under denna månad.

Under denna månad gör sig ensamhetskänslorna också speciellt påmind, därför att människor som inte har anhöriga känner sig utanför. Var finns dessa människor? Du hittar dem i vardagen, i arbetslivet, på anstalten. De finns överallt. Människorna på anstalterna har det kanske svårast, borta från samvaro, borta från hem, anhöriga o.s.v. Dessutom är den miljö de vistas i knappast befrämjade för normala samhörighetskänslor.

Denna månad har också gått i missionens tecken. Budskapet har gått ut till anstalterna på ett speciellt sätt och med en särskild aktivitet. 1.000 böcker har nått landets alla anstalter, tillsammans med 1.500 tidningar och en hel del gramofonskivor. Samtidigt har det hållits möten på många anstalter runt om i landet. Under tecknad, Leif Meijer m. fl. från Stockholmsförsamlingen har besökt ett antal anstalter i Uppland och Södermanland.

Anstalternas art har varierat från ungdomsfängelse till interneringskoloni. Mötena har präglats av det enkla evangeliet. Publiken och det varma bemötande och förtroende som

ngens budskap till es alla fängelser

Av Erland Strömqvist, Stockholm

Budskapet har gått ut till anstalterna på ett speciellt sätt och med en särskild aktivitet, 1000 böcker har nått landets alla anstalter, tillsammans med 1.500 tidningar och en hel del grammofonskivor. Samtidigt har det hållits möten på många anstalter runt om i landet. Denna verksamhet får inte bli sporadisk, utan måste få en kontinuerlig uppföljning.

visats oss har varit fantastisk. Man får ibland en känsla av att grabbar som upplevt livets skuggsidor, har mera respekt för namnet Jesus än den religiösa massan. Dessutom har de inte hunnit bli religiösa finmakare utan tar emot Ordet rent och oförfalskat, som det är. **ETT LJUS SOM LYSER I EN DYSTER VILDMARK.**

Denna verksamhet är inte något som får bli sporadisk, utan det måste få en kontinuerlig uppföljning. Vi har en fantastisk stor uppgift att fylla där. Vi kan dels sprida bud-

skapet om JESUS KRISTUS, samt hjälpa till med eftervård i den utsträckning vi har möjlighet. Låt dessa människor möta den kärlek utanför anstalten som vi predikar om därinne. Skulle inte vi kunna upplåta våra hem för att ge dem en ärlig chans? De är kanske inte alltid så välpolerade, men måste vi nödvändigtvis ha människor som precis skall passa oss för att vi skall kunna ta emot dem. Det kan bli arbetssamt, det kan bli besvikelser, men också många glädjeämnen. *Tänk om vi skulle få tro med*

gärningar, för utan gärning är tron död. (Jak. 2: 17—18.)

Vi vill också rikta ett speciellt tack till alla dem som har sänt medel och ställt tid till förfogande för att göra denna offensiv möjlig, och hoppas på att uppföljningen av detta arbete också kan få samma varma medkänsla. Jag tror att om vi har för ögonen att *i alla händelser rädda någon från det bottenlösa avgrundens elände*, så kommer det att ge resultat.

VI HAR GUD MED OSS.

STÖD OSS MED MEDEL OCH FÖRBÖNER.

STIG-ERIK...

Forts. fr. sid. 11

fången blir fri. Halleluja!

□ □ □

Saliga äro de som icke se men dock tro, säger Jesus. De orden kom till mig när jag i dag tog en liten paus i timmerhuggningen, och jag tänkte: hur många gånger har jag inte bedit, Gud låt mig se tecken och under, låt mig se din härlighet, låt oss SE... Men ännu ett bibelord när mig i den stillhet som jag upplever mitt i en genomstressad arbetsmiljö: "Han väcker var morgon mitt öra till att höra, Han väcker det till att höra på lärjungasätt" (Jes. 50: 4).

Att höra Guds ord kan ofta resultera i att man får SE tingen i dess rätta ordning.

Lyssna är en stor konst, att tala kan vara en odygd.

Jesus är vägen, sade man, Jesus är länken mellan Gud och människor, sade en nyfrälst suparkompis, och plötsligt såg jag; såg något nytt och levande. Gud hade väckt mitt öra, jag hörde och se'n såg jag, pris ske Gud! Sänd väckelse, bad jag. Jag hade hört andra bedja så, därför bad jag likadant. Jag ville se, på lagom avstånd se väckelsen draga fram över stad och by.

Följ mig, så skall jag göra eder till människofiskare, sa Jesus. Sedan han gjort lärjungarna till människofiskare fick dessa höra: GÅN UT (missionsbefallningen) och därefter fick de Se hur Gud stadfäste med tecken och under.

Smörj mina ögon så jag kan se, beder du ofta. Ja, men lyssna min vän: Du kanske redan har det du beder om.

Vad är väckelse? Jag tror och hävdar att väckelse börjar med bön, och att man inte tjarar på Gud om väckelse när man ber, utan istället lyssnar till den röst som är full av visdom, och säger: "Vem vill gå". Jag har hört den.

Ett odelat ja på den frågan är en stor väckelse som begynt i ett människohjärta, klar och ren att spridas till en värld i ångest och natt.

Och jorden var öde och tom, och mörker var över djupet!

SA HÖRDES GUDS RÖST, "VARDE LJUS", OCH DET BLEV LJUS.

Elisabet:

HERRE TILL VEM SKULLE VI GÅ? DU HAR DET EVIGA LIVETS ORD!

Att i ett kort vittnesbörd försöka sammanfatta mina år ute i synden och mitt liv

tillsammans med Jesus är inte lätt. Men min bön är att mitt enkla vittnesbörd ska få förhålliga namnet Jesus och bli till hjälp för någon som upplever samma problem och svårigheter som jag mött.

Mina barnaår upplevde jag som lyckliga. Jag växte upp i ett gott hem, tillsammans med syskon, far och mor. Vi levde i en underbar gemenskap och kärlek, men ingen av mina anhöriga ägde gemenskap med Gud genom Jesus Kristus, och då gick det som det gick.

Jag sökte mig ut på världens marknadstorg för att leva det verkliga livet. Men det blev inte som jag tänkt mig. Och hur skulle det kunna bli det, när Guds ord säger att verkligheten själv finnes hos Kristus. — Jag fann inte det jag sökte, ingen verklig glädje, ingen frid, ingen tillfredsställelse för mitt inre. Varför? Därför att jag sökte på fel ställe.

Så mötte jag den man som skulle bli min make, vi gifte oss och fick ett barn som blev min enda verkliga glädje under de svåra år som följde. Min man blev alltmer bunden av sitt spritbegär, och det var fruktansvärt att se honom allt mer brytas ner av detta hemska gift. Jag kan aldrig i ord beskriva hur jag kände det i mitt inner-

sta varje gång han kom hem berusad, skräcken och rädslan som grep mig när jag såg honom komma hem.

Jag blev ett nervvrak som levde på cigarett, kaffe och sömntabletter. Jag var så djupt nere i det nattsvarta mörkret, så jag visste inte hur jag skulle orka leva vidare, det fanns bara en som höll mitt livsmod uppe; det var vår dotter.

Men så fick min man förflyttning till den plats där vi är bosatta nu, och jag tänkte genast att nu blir det bättre. Nej, ingalunda, utan vi fick istället se hur fruktansvärt hårt djävulen kan binda sina offer, och till slut tyckte vi, trots att ingen av oss vill detta, att det fanns bara en utväg; skilsmässa, ett hemskt ord för den som upplevt dess betydelse. Det var alltså slutet på alla de drömmar och förhoppningar som jag hade om min framtid. Ett trasigt äktenskap, tre människospillror, ett hem som var som ett slagfält efter sista fyllfesten.

Så åkte jag hem till far och mor, fast besluten att aldrig återvända. Jag var alldeles uttröttad, så det första jag gjorde var att gå till sängs. Men jag hade inte legat länge förrän jag hörde

Forts. på sid. 17

Hans nåd är nog

"Hans nåd den är nog för mig i sorger och nöd, i liv och död, hans nåd den är nog för mig."

Jag kan inte nog tacka Gud för de 48 år jag av nåd fått vara frälst. Han har hjälpt genom allt — genom andlig, lekamlig och sjukdomsnöd. Jag har aldrig behövt söka läkare. Jesus står bakom varje sitt löfte. De har fått sitt ja och amen i honom.

Visst har det varit mycket prövningar alla dessa år. De slutar inte förrän vi är hemma hos Herren. Men då skall jag bättre än här kunna sjunga: "Tack att du drog mig allt närmare till Dig."

Jag är så tacksam och glad att maranatatältet kom hit till Luleå. Jag hoppas vi får fortsätta i den anden, ty den förenar nya förbundets folk. Hur gott det än är vill andra andar suga sig in — andar som inte är av Gud. De vill bespeja landet. Men Gud är mäktig än idag att näpsa alla främmande andar.

"I sitt ord har han sagt att han äger all makt, säg mig, är inte han underbar."

Jag vill äga ett ord till dig avfälling och du som aldrig varit frälst: "Kom till Jesus!" Om du visste hur härligt det är skulle du inte en dag till tjäna synden och satan; han vill dig inget gott.

Broder Imsen har varit här ett par söndagar och svängt andens skarpa svärd. Han gjorde väl i att han kom.

En ringa syster i Herren.

Ottilia, Luleå.

"Gud ledde mina steg till ett maranatomöte..."

Det förflöt 22 år i mitt liv. Under den tiden härskade mörkret över mig. Något inom mig bestämde över mina tankar och handlingar. Jag var syndens träl.

Fastän jag mänskligt sett var ganska "normal", fanns ibland tomheten, oron och otillfredsställelsen där. Gud var för mig det goda i tillvaron, men den synen gav ju inget alls. Jag upplevde allting utanför mitt förnufts gränser som något överkligt. Maranataropet, (Kom Herre Jesus), var för mig inhöljt bakom täta dimridåer.

Den näst sista dagen på det gamla året 1967 kom, min "konstruerade värld" hade just brakat ihop, Gud ledde då mina steg till ett maranatomöte. Jag fick böja mina knän och bekänna mina synder för Jesus och han förlät mig.

Ett halvår gick, under vilket jag föll tillbaka i det gamla syndalivet gång på gång. Jag kunde inte leva rättfärdigt av egen kraft.

Genom Guds ledning kom jag till Malmköpingskonferensen 1968. Jag fick Guds ljus in över mitt liv och så fick skräpet brinna. I och med det blev jag mottaglig för dopet i den helige Ande och eld. Gud stadfäste sitt ord i mitt liv. Jag fick kraft att bli bevarad i honom. När känslorna tar slut vilar jag i tron. Kristi kärlek hindrar mig från att falla.

Dimridåerna skingras nu alltmer. Jesus lever och ger mig allt jag verkligen behöver.

JESUS KOMMER SNART!

Stig Wahlsten,
Västerås

"Jag är lycklig..."

Jag är en mycket lycklig människa, Jag har funnit Jesus. Jag har öppnat mitt hjärta för honom som dog på Golgata

för våra synder. Jesu blod skulle rena oss från synd.

Jag satt på ett maranatomöte i Vetlanda, och kände att Jesus sökte mig. Men jag åkte hem för att glömma allt. Men veckan som kom var mitt inre i ett fullständigt kaos. Jag visste inte vart jag skulle ta vägen. På lördagskvällen var jag åter på möte. Jag hann inte sätta mig i bänken förrän jag brast i gråt, allt inom mig gick sönder. Jag gick ned för full räkning, direkt vid botbänken. Där fick jag möta min Frälsare på ett underbart och radikalt sätt. Detta hände andra söndagen i advent för två år sedan. Jag hade förberett mig för en "blöt" jul, men all sprit åkte i slasken. Jag var löst ifrån spriten, hal-leluja.

Nyårsnatten fick jag motta den helige Andes dop, som har varit mig till oerhört stor hjälp. På Långfredagen gick jag i dopets grav.

Jag blev också helbrädgjord från min migrän som jag haft i 8 år. Så det är en underbar Jesus vi har, bara vi tror så skall vi bli hjälpta.

Du behöver inte bli evigt fördömd för dina synders skull. Gud är mäktig och villig att förlåta. Han har burit våra synder på korsets trä för att vi ska bli rena och leva. Även du kan blicka upp till honom och dricka av det levande vattnet och leva. Jesus frälsar inga andra än de som törstar. Jesus uttrycker saken mycket enkelt. "Om någon törstar så komme han till mig och dricke..." En del tycker att frälsningens väg är alldeles för enkel. — Att bara komma till Jesus och ta emot. — Men ingen kommer till Jesus med mindre man törstar efter rättfärdighet. Kom idag, drick och bli tillfredsställd. Du är välkommen. Jesus bjuder dig att komma.

Karl-Erik Gylesjö, Virserum.

Den förlorade sonen

Av Kjell-Arne Sundström, Haparanda

När jag slår upp min Bibel är det ett sammanhang, som på ett särskilt sätt griper mitt hjärta. Det är Jesu liknelse om den förlorade sonen. Kanske beror detta på, att jag en gång i mitt liv hade det ställt som han. Jag hade hamnat i främlingslandet och blivit en slav under synd och värld. Men så fick jag liksom den förlorade sonen nåd och kraft att vända om till min Fader.

★

DET FRÄMMANDE LANDET hade börjat locka honom, den yngre av två bröder, och en dag bad han sin far om sin del av arvet. Längtan att lämna det trygga fadershemmet växte sig allt starkare. Sonen tog sina ägodelar och for till landet som lockade, men efter en tid upptäckte han, att kapitalet som han haft med sig började ta slut. En dag stod han där utblottad på allt. Svår hungersnöd kom också över landet och han kom i nöd. Då var han tvungen att gå bort och "ge

sig under en man där i landet och denne sände honom ut för att vakta svin".

Han började nu tänka på hur bra han haft det hemma hos sin far. Han visste, att faderns drängar hade mat i överflöd, medan han som var son höll på att gå under av svält. Då sade han till sig själv: "Jag vill stå upp och gå hem till min far och bekänna min synd för honom." Han stod upp och gick hem. Och när han mötte sin far igen så erkände han sitt misslyckande. Tror du att fadern stötte bort sin son? Nej, han tog emot honom med en öppen fadersfamn. (Luk. 15: 11—24.)

★

MIN KÄRE VÄN, kanske du har det lika ställt som den förlorade sonen hade det. Du har förlorat den himmelska förmögenheten och kontakten med levande Gud. Du har blivit en syndens och Satans träl. Då råder jag dig att göra som han gjorde. Han sa att han ville stå upp och gå till sin far och han förverkligade sitt beslut. Du

kanske säger: "Jag vill, men jag kan inte. Jag är bunden i så mycket." Men då vill jag tala om för dig, att i samma stund som du vänder om för att gå tillbaka har du Jesus vid din sida. Han är där för att hjälpa, leda och bevara dig och han kan lösa alla dina problem.

★

VAD GUD GJORDE i mitt liv, det vill han också göra för dig. Jag fick personligen uppleva hur Maranataropet blev levande i mitt hjärta och hur det gav glädje ända in i själen. Halleluja! Gud vare tack och lov. Jesus Kristus är *alltid* densamme och han kan alltid göra under. Han vill förvandla ditt liv NU, ty nu är den välbehagliga tiden. Gud har inte anseende till personen och det han gjort för andra kan han också göra för dig. "Bedjen och eder skall vara givet"; tro det i ditt hjärta och du får uppleva Guds härliga frälsning.

Jesus kommer snart!

VAKNA!

PRENUMERERA NU!

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:

Helår 33:—, halvår 17:—, kvartal 9:—. Lösnummer 1:50. — Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet. Postgiro 57 16 20.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer
☐ Är ny prenumerant

År 1970:

☐ kvartal 9 kr.
☐ halvår 17 kr.
☐ helår 33 kr.

Efternamn Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr

Postanstalt

Frankeras ej
 M. R. betalar
 portot

TILL
 MIDNATTSROPETS
 EXPEDITION
 Box 6177
 102 33 Sthlm 6

LÖSEN

Svarsförsändelse
 Tillstånd nr 155
 Stockholm 6

ELISABET...

Forts. fr. sid. 14

en röst som sade: 'Åk hem.' Vad är detta, tänkte jag, för jag var alldeles ensam i huset. Då bad jag till Gud: 'Om du finns så hjälp oss.' Ära vare Jesus, han hörde min bön.

Det första min man sa, då jag kom hem var detta: 'Nu är det sista gången som du städar efter mina fyllfester.' Har han hållit detta löfte han gav, undrar du kanske. Ja, inte i egen kraft, men i den kraft som Gud ger genom Jesus Kristus. Vi fick uppleva en underbar frälsning genom det fullbordade verket på Golgata. Frälsta av nåd genom Jesu Kristi dyrbara blod; en frälsning som omfattar både ande, kropp och själ.

Nikotinbegäret tog Jesus bort och jag säger till Guds namns förhärlikande, att jag är så löst från denna last, så det känns som om jag aldrig någon-sin har rökt.

Jag har också upplevt hur Herren har helat mig från magsår.

Den 16 december 1961 gick vi med Jesus i dopets grav, en underbar dag. Idag är vi en lycklig familj som av nåd får vandra med Jesus.

Du som inte är frälst, kom till Jesus han älskar dig och vill ge dig liv. Du som

upplever det bittra i att vara en alkoholist-hustru, kom ihåg, endast Jesus kan hjälpa.

Bed för oss att vi får vara någon till hjälp och välsignelse.

Inga-Lill:

Jag är så lycklig i min tro på Gud.

Han har givit mig många glädjebud.

Nu vill jag tala om för dig min vän,

att även du kan få del av frälsningen.

Jesus Han är den som kan ge verklig mening med livet, det har jag fått uppleva.

Under den tid som jag har vandrat med Honom, har han aldrig svikit mig. HAN ÄR TROFAST, HALLELUJA!

Någon bestämd frälsningsdag kan jag inte peka på, men ett vet jag: NU LEVER INTE MERA JAG, UTAN KRISTUS LEVER I MIG.

När jag döptes var jag elva år gammal. Det var en kall dag i november, många av mina nuvarande skolkamrater var också där. DET VAR UNDERBART!

Jag bad Jesus att Han skulle ge mig mer kraft. Jag hade läst i Guds ord om den utlovade Helige Ande, som en Person och en Hjälpare. Och jag fick bönesvar, HALLELUJA! Precis som det

stod i Guds ord, så skedde det: När pingssten var inne, då kom bönesvaret!

När man är ute bland människor ser man att det finns en längtan efter ett meningsfyllt liv, trygghet och VERKLIG glädje.

Du som söker efter detta, men inte finner, du som blivit besviken gång på gång och undrat om det kan finnas någon mening med livet, just till dig vill jag sända några ord direkt från Jesus. Han säger: Den som kommer till mig, honom skall jag sannerligen inte kasta ut. Kom till honom som är Vägen, Sanningen och Livet. Kom till Jesus och din själ får ro!

Jesus kan alltid hjälpa, det spelar ingen roll, vilket problem du har. Skulle inte Han kunna hjälpa dig, han som är given all makt i himmel och på jord har inte förändrats, nej min vän, HAN ÄR DENSAMME ÄN I DAG!

Det är mycket viktigt att evangelium sprids ut till människor i dag, när de lever i ett sådant mörker. Det är också viktigt att de unga får del i det verkliga Livet: Livet med Jesus och gemenskap med Honom, så de får en grund som håller att bygga livet på.

I skolorna finns det nästan ingen hjälp att

få, då det gäller det andliga livet. Kristen-dom existerar knappast, och de lärare som har ämnet är i regel i samma situation som eleven som behöver hjälp.

Men det finns undantag. Ett exempel är i skolan där jag nu går. Där är läraren just i ämnet kristendom PERSONLIGT KRISTEN. Han har en fantastisk stor och underbar uppgift. Det är ett stort tacksägelseämne att det ändå finns någon lärare som förkunnar Jesus i skolorna.

Till dig som är en kristen; ung som gammal, till dig vill jag ge ett råd: om du vill se något resultat (och det vill väl alla) då skall du bedja! Bön har en underbar makt — och den är livsviktig! Utan bön kan det andliga livet inte existera!

Om du inte är frälst så vill jag vädja till dig: sök Jesus NU, inte sedan, i dag är frälsningens dag, nu är den välbehagliga tiden. Inte förrän du kommer till Jesus skall ditt liv få mening. Då får du också ett mål för din vandring genom livet: Målet är himlen!

Sök Jesus — fin det verkliga och eviga livet! BED FÖR MIG!

JESUS KOMMER SNART — ÄR DU REDO?

Nu är LP-skivan här!

MALMKÖPINGSVECKAN

under mottot

”ÅTER TILL BIBELN”

Jubeltonen från den frigjorda människoskaran som på sommaren 1969 i Malmköping fick möta Gud till förnyelse och frälsning har nu fångats på en LP-skiva. De som deltog i konferensen minns hur Gud uppenbarade sig och visade sin härlighet. Den mäktiga och segerrika lovsången, glädjen och spontaniteten var ett levande bevis på Guds närvaro. När man nu lyssnar till denna gripenhet och glöd med vilken man vittnar

och sjunger om sin Frälsare, blir man ödmjukt tacksam till Gud, som har fött fram denna mäktiga och segerrika lovsång. Den har ett verkligt budskap som måste få komma ut till människorna. Skivan — vars hela vinst går till litteraturmissionen — bör finnas i varje väckelsekristet hem. På detta sätt kan alla verka till Guds rikes utbredande...

Pris 25 kr — All vinst går till litteraturmissionen

Medverkande (bl. a.):

ARNE IMSEN (talar och sjunger sången "Som hjorten efter vatten").
BJÖRNE ERIXON (predikar).
ALF PETERSON (leder sången).
KÅRE MÖRKESTÖL (sjunger: "Fri, fri, fri, Kristus har satt mig fri").
BJÖRNE DAVIDSSON (sjunger: "Ge Jesus all makt og all ære").
Vittnesbörd av:
GUNNEL MARTINSSON och GÖRAN GRAVELEIJ.

SÅNG • MUSIK VITTNESBÖRD

Unisona sånger:

"Jesus vunnit seger över död och grav"
"Väckelsen är här"
"Att vara din o, Jesus det är livet"
"O, vad Gud är god mot mig"
"Säg känner du det underbara namnet"
"Friköpt jag är men ej med silver"
"Hör den röst som nu dig kallar"
"När vi samlas i himlen". (Örebro-sångarna med Agne Bark.)

Klipp och sänd in kupongen i dag — — — — —

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförsäkring:

..... st. LP-skiva MRLP 106 (Från Malmköpingskonferensen).

Namn:

Bostad (Box/Gata):

Postadress:

Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99.

• Mötesannonser •

Välkommen till

MARKARYD 31 jan. – 1 febr.

VETLANDA 3 – 8 febr.

ARNE IMSEN förkunnar Guds ord.

Mötena hålls i: Grundskolan i Markaryd lörd. kl. 19.30.

Sönd. 1 febr. kl. 15.00 och kl. 19.00.

Vetlanda: NTO-lokalen tisd.—fred. kl. 19.30.

Centralskolans Aula lörd. kl. 19.30.

NTO-lokalen sönd. kl. 15.00 och kl. 19.00.

Jesus Kristus är densamme!

MARANATA!

SPORTLOVSVECKA

med BIBELSTUDIUM och VINTERSPORT

1:a veckan 7—14 febr.; 2:a veckan 14—21 febr.

Veckorna blir i Stjärnhov på vackert belägna Svenstorp.

Medtag: Bibel, skidutrustning, varma kläder, sovsäck eller lakan och filt m. m.

Utförligare uppgifter på tel. 08-34 06 35.

Välkommen med Din anmälan till Maranataförsamlingen i Stockholm,
Box 6177, 102 33 Stockholm.

Jag skriver till er, kära barn

***ty ni har fått syndernas förlåtelse
för hans namns skull***

***Jag skriver till er, ni fäder, ty ni har lärt
känna honom som har varit till
från begynnelsen***

***Jag skriver till er, ni barn, ty ni har lärt
känna Fadern***

***Jag skriver till er, ni unga män, ty ni är
starka. Guds ord är alltid i er och
ni har besegrat den onde***

Älska inte världen, inte heller det som finns i världen. Om någon älskar världen, då bor Faderns kärlek inte i honom. Ty allt det som finns i världen, det som eggat de sinnliga begären, det som tändat den lystna blicken och tomt skryt över gods och guld, det kommer inte från Fadern utan från världen. Världen förgår, och dess begär tillsammans med den, men den som gör Guds vilja skall leva i evighet.

Mina barn, nu är den sista tiden inne. Ni har fått undervisning om att Antikrist skall komma, och många antikrister har nu trätt fram. Detta visar att den sista tiden är inne.